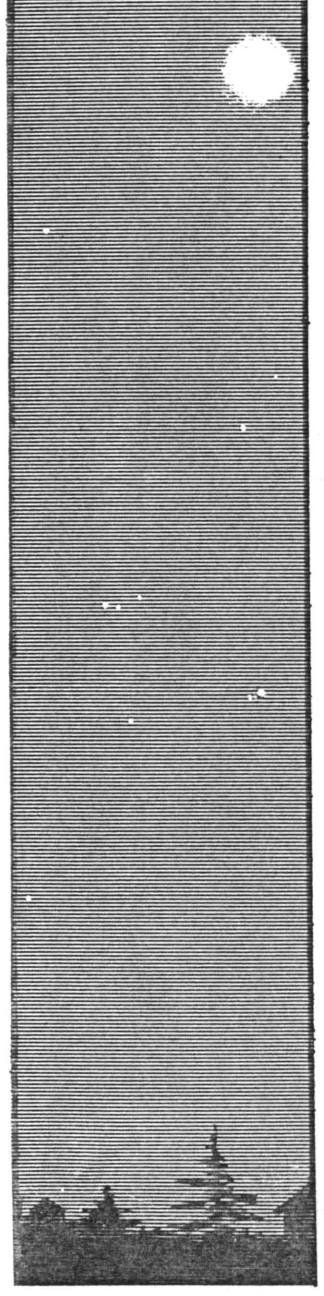
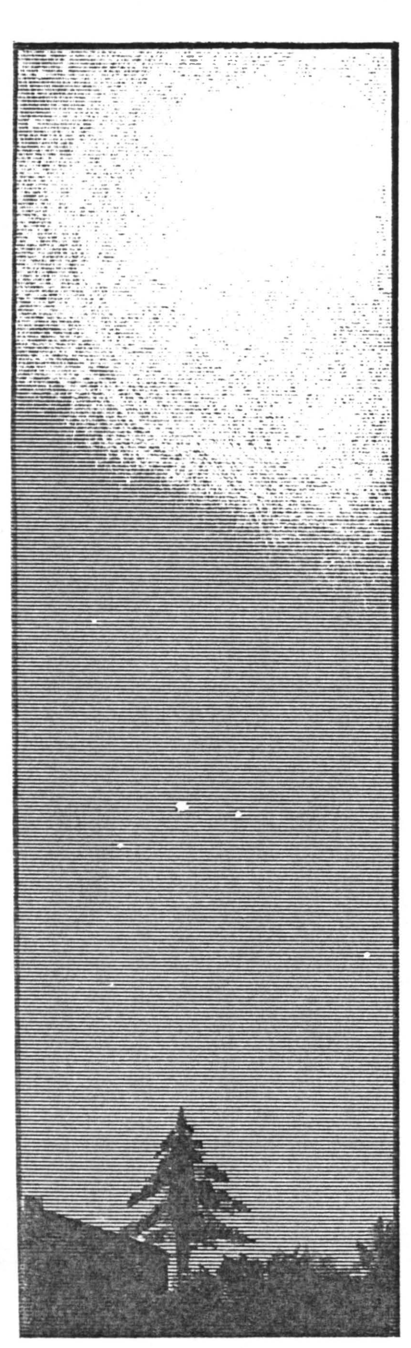
SVLT

het driemaandelijks tijdschrift van de
Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen

UITDIJENDE LICHTBOLLEN EEN BIJDRAGE VAN DR. RICHARD F. HAINES P. 3

jaargang 4, nr. 14 SVL april 1985

STUDIEGROEP VOOR VREEMDE
LUCHTVERSCHIJNSELEN
(opgericht in 1979)

SVL TIJDSCHRIFT

Direktie en Uitgave : Wim VAN UTRECHT

INHOUD

SVLT 4/14

ABONNEMENT

360,-BF voor 4 nummers of 1 jaar
(steunabonnement vanaf 400,-BF)

Storting op PCR: 000-1194979-36
van: Wim van Utrecht
Oever 28
B-2000 ANTWERPEN

Een kruis in dit vakje ?

☐

Uw abonnement is ten einde!

COPYRIGHT

Alle correspondentie, vragen om informatie, bijdragen en persoonlijke waarnemingen moeten gericht worden aan:

STUDIEGROEP VOOR VREEMDE LUCHTVERSCHIJNSELEN
OEVER 28, B-2000 ANTWERPEN

Een tijdschrift voor de studie van UFO-meldingen

WOORD VOORAF

In de herfst van 1954 werd Frankrijk overspoeld door een golf van bizarre getuigenissen. Overal in het land waren er mensen die meenden dat ze "Marsbewoners" en "vliegende schotels" hadden gezien.

Slechts weinigen onder ons hebben de Franse UFO-golf persoonlijk meegemaakt, zodat de meeste onderzoekers zich verlaten op wat hun oudere collega's hierover neerschrijven. Een direktere manier om zich een goed beeld te vormen van de Franse UFO-golf is het raadplegen van de kranten uit 1954. We merken dan dat ook de Vlaamse dagbladen ruimschoots aandacht besteed hebben aan deze belangrijke episode uit de geschiedenis van het UFO-fenomeen.

Nemen we bijvoorbeeld de Antwerpse Volksgazet, een krant die de gebeurtenissen uit die tijd vrij nuchter versloeg. In de 40 edities die Volksgazet tussen 1 oktober 1954 en 15 november 1954 uitbracht, vinden we 32 artikels terug waarin de "vliegende schotels" het hoofdthema vormen.

Citeren we enkele van de meest representatieve krantekoppen: "Het Lucht- en Kluchtspel der vliegende Schotels", "Vliegende Schotels nog steeds Plat du Jour in Frankrijk", "Geen Zondagsrust voor vliegende Schotels", "Elke Dag sensationeler! MARSBEWONERS zouden vloeiend Frans praten!", "Frans Burgemeester verbiedt Grondgebied der Gemeente aan vliegende Schotels" en, ter afronding van deze korte lijst; "De Maatregelen voor de Ontvangst der Marsbewoners", met daaronder een tekst die mededeelt dat Franse officiële personaliteiten ingestemd hebben om aan de receptie van de "Marsbewoner" deel te nemen. Maar daar blijft het niet bij. Hetzelfde artikel vermeldt ook dat er reeds een plan werd uitgestippeld dat bepaalt hoe de eerste dag van het verblijf van de "Marsbewoner" te Parijs dient te verlopen...

Een ander kranteberícht illustreert nog "treffender" welke psychose zich toentertijd onder het Franse volk voordeed. Het beschrijft de trieste situatie waarin Dhr. NEYRET verzeild raakte toen die door enkele landgenoten voor Marsbewoner werd aanzien en onverwijld werd neergeknuppeld. Een ander artikel vertelt dan weer hoe een inwoner van Nancy, eveneens in de waan dat hij met Marsbewoners gekonfronteerd werd, het vuur opende op een bussel ingebonden chrysanten.

Deze berichten bewijzen dat het fenomeen dat we bestuderen de gemoederen in West-Europa danig heeft beroerd. Moeilijkheid is natuurlijk om in zulke omstandigheden de serieuze getuigenissen van de geruchten te onderscheiden. De direkte aanleiding tot de Franse UFO-golf is nooit helemaal duidelijk geworden, maar men vermoedt wel dat het een laat antwoord was op de Amerikaanse golf van 1952. Nu, meer dan dertig jaar later, lokken reklame-vliegtuigen nog regelmatig gelijkaardige psychoses uit, zij het dan veel kleinschaliger.

Of UFO-meldingen nu het resultaat zijn van een moderne mythe, betrekking hebben op een onbekend en nieuw verschijnsel, of -zoals wij vermoeden- een combinatie zijn van die twee, het mag onbegrijpelijk heten waarom een verschijnsel met zulke verregaande gevolgen aan de aandacht van de officiële wetenschap is voorbijgegaan. Etno-psychologen kunnen zich trouwens geen beter voorbeeld van aktuele mythe-vorming dromen. Fysici kunnen de beschrijvingen die de getuigen geven analyseren en ze, met het nodige voorbehoud, vergelijken met bestaande natuurkundige principes. Psychologen kunnen de mogelijkheid van een nieuw psychologisch fenomeen onderzoeken. Astronomen en meteorologen kunnen in de schat aan gegevens aanvullende informatie vinden over uiteenspattende bolides, langdurige bolbliksems en andere merkwaardige natuurverschijnselen. Er zijn meer van dergelijke voorbeelden mogelijk. De "UFO's" zijn (ongeacht hun werkelijke identiteit) waarschijnlijk één der meest miskende verschijnselen uit de geschiedenis van de fenomenologie.

Wim van Utrecht

(Antwerpen, 15 april 1985)

Wij hebben nog een tiental abonnees nodig om ons werk naar behoren te kunnen voortzetten.
Dit tekort kan weggewerkt worden door in uw eigen kennissenkring mensen aan te sporen tot het nemen van een abonnement op SVLT, of door hen bij wijze van geschenk zelf een abonnement te bezorgen.
Indien u in de mogelijkheid bent om ons hierbij te helpen dan stellen wij dit zeer op prijs.

UITDIJENDE LICHTBOLLEN

Richard F. HAINES, Ph. D.

Fysicus Richard F. HAINES is sinds 1967 verbonden aan de NASA waar hij als wetenschappelijk onderzoeker werk verricht op het vlak van de menselijke perceptie. Hij behaalde zijn doctoraatstitel aan de universiteit van Michigan, USA, waar hij experimentele psychologie en fysiologie studeerde. Dr. HAINES is auteur van twee UFO-boeken (Observing UFOs en UFO Phenomena and the Behavioral Scientist) die in de UFO-literatuur een zeer respectabele plaats innemen.

Wij zijn zeer ingenomen met het vertrouwen dat Dr. HAINES stelt in onze studiegroep en hopen dan ook dat de publikatie van dit kort artikel reakties zal teweegbrengen die hem bij zijn onderzoek van nut kunnen zijn.

De oorspronkelijke titel van het artikel luidt: "Expanding Ball of Light Phenomenon". De vertaling gebeurde door Wim VAN UTRECHT.

Poollicht wordt omschreven als een kortstondig optisch verschijnsel dat zich in de bovenste lagen van de atmosfeer voordoet, meestal op hoge latitudes, volgend op zonne-uitbarstingen. De karakteristieken zijn goed bekend bij astrofysici en anderen. Er werd ook melding gemaakt van uitdijende lichtbollen ("Expanding Balls of Light" of "EBL" - Noot van de vertaler) waarvan nog niet vaststaat dat zij poollicht zijn en dit bericht moet dienen om een korte beschrijving te geven van het fenomeen, zodat de lezers elke nieuwe gebeurtenis rechtstreeks aan de auteur kunnen rapporteren en verdere studie mogelijk wordt.

Tabel 1 geeft een lijst van waarnemingen van dergelijke uitdijende lichtbollen waarvan in de toekomst gebruik zal worden gemaakt. De lange duur en zeer grote afmetingen maken het verschijnsel bijzonder interessant. Of het al dan niet verband houdt met effekten die aan UFO's worden toegeschreven valt nog te bekijken.

TABEL 1

DATUM	UUR	LAT.	LONG.	DUUR	GETUIGEN	COMMENTAAR
27 juli 1984	1550Z	47.5°N	161.0°E	10 min.	B747-piloten	witte, transparante lichtkoepel, geen E-M
9 april 1984	?	200 mijl ten N.O. van de tip van Japan		?	3 lijnvliegtuigen	geen radio-aktiviteit
18 juni 1982	2206L	50°N	153°E	?	2 lijnvliegtuigen	bedekte 1/4 van de hemel
? sept. 1979	?	35-37°N	68-75°E	?	waarneming vanop de grond	enorme EBL
21 dec. 1977	0200L	?	? New Jersey		" " "	intense EBL
20 dec. 1977	avond	?	O. kust USA		" " "	3 luide explosies
2 dec. 1977	1545L	?	N.O. kust New Jersey			luide explosies
2 dec. 1977	1000L	?	Ten O. van de kust van Z.-Carolina			" "
12 juli 1980	1825Z	36°N	6°W	?	waarneming vanop de grond	4 mi. diam arc (*)

24 maart 1977	0855Z	23°N	17.3°W	7 min.	Kinpurnie Kasteel	lichtgevende EBL
22 aug. 1969	2015L	20°N	64.5°W	?	West-Indië	EBL
20 maart 1969	2315Z	?	? Caribische Zee	10 min.	scheeps-bemanning	witte EBL
17 juni 1966	2142L	?	? Mehrabad lucht-haven (Iran)		2 piloten	EBL

(*) Hier werd de oorspronkelijke tekst behouden omdat de betekenis niet geheel duidelijk is.

Gewoonlijk wordt het EBL-verschijnsel eerst waargenomen als een kleine lichtvlek dewelke vervolgens, met een blijkbaar konstante snelheid groter wordt over een tijdspanne die 10 minuten kan bedragen. Sommige ooggetuigen hebben aan de auteur medegedeeld dat de verschijning ervan gelijkt op de schokgolf van een atoomproef. Het EBL is dikwijls wit en wordt transparant naarmate het uitdijt zodat de sterren of achtergronddetails door het verschijnsel heen kunnen worden waargenomen. Hoewel er geen luchtverplaatsing (schok) mee geassocieerd werd is er wel enig bewijs van een temperatuurgradiënt op of nabij het oppervlak van het EBL. De mogelijkheid van radio-aktiviteit werd gecontroleerd vanaf verschillende commerciële vliegtuigen die op 9 april 1984, op een hoogte van 33.000 voet, op weg naar Anchorage, Alaska, door het EBL vlogen. Er werd geen bewijs van ionizerende straling gerapporteerd en de vliegtuigbemanningen die dichtbij of doorheen het EBL vlogen maakten geen melding van elektromagnetische effekten. Het vreemde verschijnsel lost na een bepaalde tijd gewoon in het niets op, en laat geen zichtbare sporen na.

Er is enige speculatie geweest als zou het EBL een natuurlijk (aards) verschijnsel zijn dat verband houdt met vulkaanuitbarstingen of poollicht. Anderen hebben de indruk dat er in de ruimte en op grote hoogte nieuwe wapens worden getest. Wat het antwoord ook moge zijn, er is meer informatie nodig. Iedereen die weet heeft van zulke rapporten wordt dringend verzocht om de auteur hier gedetailleerd over in te lichten. Het adres:

325 Langton Avenue, Los Altos, CALIFORNIA 94022.
USA

Wij ontvingen geen nieuwe aflevering van de artikelenreeks "Vreemde Verschijnselen boven Vlaanderen" zodat wij ons genoodzaakt zien om deel 7 hiervan uit te stellen tot een later nummer.

In het volgend nummer:

In onze rubriek "Fysische aspekten":

EEN OVERZICHT VAN DE BELGISCHE SPOORGEVALLEN

«Close Encounters» in Italië

Maurizio VERGA

De auteur is medewerker van het Italiaanse nationale centrum voor UFO-onderzoek
(Centro Ufologico Nazionale: Casella Postale 82, 10100 TORINO)

De onbekende situatie

Internationale CE III-casuïstiek is zeer uitgebreid en biedt verschillende interessante gevallen waarvan het mogelijk is dat ze in hun geheel deel uitmaken van de UFO-fenomenologie. Iedereen die de literatuur over het onderwerp kent heeft opgemerkt dat de meest bizarre gevallen uit een beperkt aantal landen afkomstig zijn en dat vele gebieden bijna geen waarnemingen van die soort kennen. De verklaring daarvoor is niet alleen het verschil in verspreiding van de massa-media en de bevolking: waarschijnlijk liggen er complexe socio-culturele oorzaken aan de basis van deze heterogene verspreiding van ervaringen met een "hoge vreemdheid". In het buitenland kende men Italië altijd als een land dat "arm" was aan landingen en CE III's in het bijzonder: in dit specifieke geval was de belangrijkste oorzaak de geringe verspreiding van Italiaanse casuïstiek in de bladzijden van internationale tijdschriften. Slechts een handvol oudere gevallen is goed bekend, maar niet altijd op een manier die overeenstemt met de werkelijkheid: voor de rest staat Italië bekend als een "kalm" gebied, omdat maar zeer weinig onderzoekers artikels opstelden voor, of informatie stuurden naar, buitenlandse tijdschriften (1).

In werkelijkheid ziet de situatie er helemaal anders uit: sommige Italiaanse CE III's moeten in niets onderdoen voor deze uit Frankrijk of de Verenigde Staten en er zijn zelfs ontvoeringen ook! Misschien is het de kwantiteit van de casuïstiek die Italië in vergelijking met andere landen naar de achtergrond schuift, maar dit geldt zeker niet voor haar importentie.

Een niet gepubliceerde catalogus van meldingen van entiteiten, opgesteld door onderzoeker P. Fiorino, brengt meer dan 300 gevallen samen van allerlei aard; kontaktverhalen, gevallen waarbij er alleen maar een wezen gerapporteerd werd, en gevallen van "slaapkamerbezoekers" inbegrepen, terwijl er in onze catalogus van Italiaanse spoorgevallen meer dan 160 gevallen geboekt staan die verband houden met merktekens op grond en vegetatie.

Andere landen, zoals Frankrijk, kunnen zich beroepen op een uitvoerigere casuïstiek voor zowel CE III-gevallen, als voor alle andere soorten van "nabije ontmoetingen" (gewoonlijk bekend als Type I-gevallen, volgens de oude Vallée klassifikatie). Men dient er echter rekening mee te houden dat de georganiseerde interesse voor UFO's pas laat ontstaan is in Italië (rond het midden van de jaren zestig) met het gevolg dat er heel wat berichten nooit verzameld werden. Erger nog, een opmerkelijke hoeveelheid materiaal over waarnemingen zit nog verspreid in talloze kleine dossiers, de meeste daarvan zijn verloren gegaan. Vanuit deze optiek begrijpt men dat Italië wel degelijk een aantal "close encounters" telt, en dat dit aantal vergelijkbaar is met dat van andere landen.

Een catalogus van Italiaanse «landingen»

Meer dan 8 jaar geleden zijn wij begonnen met het optekenen van Italiaanse Type I-meldingen, en inmiddels zijn we er in geslaagd om een casuïstiek van 450 entries bijeen te krijgen. Het opstellen van deze catalogus, ITACAT genaamd (Italian Catalogue of Type I-cases), is praktisch voltooid en hij bevat, naast de samenvattende beschrijvingen:

(1) een lange, gedetailleerde inleiding
(2) opmerkingen, kommentaren en uitvoerige bronnen voor elk geval
(3) de recapitulatie-lijsten
(4) een appendix gewijd aan tekeningen en schetsen die de door de getuigen waargenomen fenomenen voorstellen.

Parallel met ITACAT bestaat er een catalogus van "negatieve" (IFO) Type I-meldingen: deze omslaat ongeveer 100 gevallen die verklaard werden als conventionele verschijnselen of als grappen. Het is een lijst met een enorme schat aan interessante informatie, nuttig voor de studie van de UFO/IFO-kwestie en de manier waarop de UFO-mythe zich voordoet.

Een gecomputeriseerde versie van al deze catalogi op een Commodore-64 micro-computer is nu verkrijgbaar op "floppy disc" of cassette.

Een overzicht van enkele meldingen

Bij het onderzoek van het ITACAT-manuscript kan men zien welke landingen zich op het Italiaanse schiereiland hebben voorgedaan.

De oudste dateert van 1912: een man keerde op een nacht terug naar zijn huis in Copparo (Ferrara) toen hij in de verte een heldere bol zag. Thuisgekomen merkte hij dat de bol nu recht voor hem hing en vlak boven de grond tot stilstand was gekomen. Beïnvloed door het populaire geloof van zijn tijd dacht de man oog in oog te staan met een spook, hij hief zijn arm op en begon naar de bol te schreeuwen. Plotseling voelde hij een hevige schok terwijl het "licht" zich al schommelend verwijderde. Nadien ontdekte de man op zijn eigen wang een afdruk van een skelet-hand.

Het meest recente voorval (op het ogenblik dat we dit schrijven) betreft een interessante CE III met sporen die zich voordeed op 9 oktober 1984. Om 07.30 zag een boer uit Prata Principato (Avellino) een mannetje gekleed in een bruin "ruimtepak" voorzien van een rugzak waar twee buizen uitstaken. Het wezen, dat ook nog een stok bij had, verwijderde zich toen het de getuige zag. Op dat ogenblik waren er aan de heupen blauwe vlammetjes zichtbaar. Het wezen ging in de richting van een "ruimteschip" dat onmiddellijk opsteeg. Op de landingssite werden er zes kegelvormige gaten teruggevonden, alsook twee brede, diepe indrukken en enkele voetafdrukken. Diezelfde dag was er nog een andere CE III met sporen niet ver van Firenze.

Tussen deze twee uitersten zijn de gevallen duidelijk verdeeld: met uitzondering van 1954 (2), komen de meeste gevallen uit de jaren na 1973. De redenen daarvoor zijn nog steeds niet erg duidelijk: ongetwijfeld heeft de verspreiding van okkulte thema's, en de daarmee gepaard gaande geboorte van een reëel cultureel verschijnsel, namelijk de zogenaamde "onderzoeksgroeperingen" (Italië telt meer dan 500 kleine en grote clubs die

zich wijden aan onderwerpen als UFO's, ESP, Forteana, occultisme, spiritisme, astronomie, astrologie, enz...) deze explosie van CE III's grondig beïnvloed, zodanig zelfs dat deze in 1978 opliepen tot 110 gevallen per jaar!

Omdat dit artikel handelt over Italiaanse "close encounters", stellen we enkele van de meest raadselachtige gevallen voor. Bedenk a.u.b. dat het om rariteiten gaat en niets anders: de kwaliteit is zeldzaam en sommige bronnen zijn in feite slechts "geruchten".

1946 Foligno (Perugia)
Een jongeman van 19 jaar ging net zijn huis binnen toen hij een hoedvormig voorwerp met "poten" op het dak van de woning zag landen. In de koepel ging er een "deur" open en een soort dwerg kwam naar buiten. Het wezen maakte enkele gebaren in de richting van de getuige. Deze laatste stapte naar binnen en zag het voorwerp van daaruit opstijgen.
("Paese Sera": 13/08/1977 - rapport van M. Cestellini - ITACAT n° 4601)

Juni 1958 Adro (Brescia) 14.30
Een paar boeren waren in een veld aan het werken toen ze een schommelend en rond zijn as draaiend voorwerp traag zagen voorbijvliegen. Het had de vorm van een doos en zag eruit alsof het van donker hout was gemaakt. Op een gegeven ogenblik stopte het boven een nabijgelegen veld en landde het achter enkele bomen. Dhr. Simeone Lancini en een andere man begaven zich ter plaatse in de veronderstelling dat het om een "Russisch" tuig ging. Op een afstand van ongeveer 100 m gekomen, zagen zij een 1,2 m hoog en 2,3 m lang voorwerp met een opening erin. Binnenin waren er twee "gezichten" waarvan er één naar de getuigen keek. Het voorwerp steeg plotseling, en met grote snelheid,de hoogte in.
(Rapport van E. Magni - ITACAT n° 5801)

10 november 1966 Furbara (Roma) 03.30
Een "vliegende schotel" landde op het militaire vliegveld van Furbara: aan de bovenkant was er een roterend licht, alsook in het onderste gedeelte. Vier "piloten" stapten uit: na de basis rondgewandeld te hebben vlogen ze er met het tuig vandoor. De schotel liet een cirkelvormige indruk na op de grond. De enigste bron van dit geval is een verklaring van Giuseppe Lazzari, uitgever van een UFO-nieuwsbrief ("Cielo e Terra"): de originele bron van zijn informatie is onbekend. Het betreft waarschijnlijk een verzonnen verhaal.
(Notiziario C.I.S.A.E.R.: 7 december 1966 - ITACAT n° 6606)

1975 of 1976 Teulada (Sassari) nacht
Een militaire vrachtwagen met daarin enkele soldaten was aan het surveilleren op de lokale basis toen een vreemd schijnsel zichtbaar werd. Twee of drie soldaten gingen kijken waar het vandaan kwam, ze waren vlug terug en vertelden geheel overstuur dat er zich een aantal "vreemdelingen" in de buurt van een heldere massa ophielden. Alle soldaten begaven zich daarop naar de plaats en zagen er een objekt waarrond zich verschillende abnormaal geklede wezens bewogen. Een getuige vuurde naar het verschijnsel, en.... vanaf dit punt zijn er geen verdere details voorhanden. De originele bron is onbekend, maar het lijdt weinig twijfel dat het om een simpel "gerucht" gaat. Een grap is mogelijk.
(notities van G.Metta - ITACAT n° 7520)

18 januari 1979 Lusiana (Vicenza) 23.30
Dhr. Antonio Conte, een werkman, zat aan het stuur van zijn "Renault" toen deze plots stilviel: op hetzelfde moment doofden de koplampen en gingen de portieren uit zichzelf open. Een "oranje bal" landde recht voor hem: in de romp opende zich een soort "schuifdeur" en een 1 m groot, mensachtig wezen sprong naar buiten, gevolgd door een tweede. De getuige werd angstig en verliet de auto, "om niet flauw te vallen van de schrik" leunde hij tegen het koetswerk. De wezens kwamen op hem af: ze droegen een geschubde, metaalachtige overall en hadden twee "gekrulde draden" op de plaats waar de oren normaal zitten. Ze gebaarden de man dat hij welkom was aan boord van het voorwerp: Dhr. Conte aanvaardde die uitnodiging omdat hij "een vriendelijke schittering" in hun ogen zag. Binnenin was er een ruimte van twee vierkante meter met aan alle kanten "electronische apparatuur". Naast hem was er een scherm en voor hem een verlichte glasplaat waarachter zich nog andere wezens bewogen. Na een poging om de getuige uit te kleden raakte één van de wezens de wand aan en verscheen er opeens een metaalachtige overall. De man dacht dat hij die aan moest trekken en raakte nog meer over zijn toeren. Daarop nam het wezen een "metalen doosje" uit een "schuif", schreef er iets op en gaf het in handen van de getuige. Op hetzelfde ogenblik ging de deur open en rende de man, als een kat, op handen en voeten naar buiten. De man bleef als dood op de grond liggen: plotseling verdween de oranje bol en, een paar sekonden later, sprongen de koplampen van de auto weer aan. Nadien legde hij het "doosje" in een nis in één van de muren van zijn huis.
De getuige weigerde een onderzoek en talrijke aspekten van zijn verhaal lijken twijfelachtig, dat geldt ook voor zijn gedrag.
(Il Giornale di Vicenza: 20/01/1979)

Kwaliteit is bij de hierboven geciteerde gevallen ver te zoeken: de bronnen zijn doorgaans "geruchten", krantenknipsels of onderzoekspogingen die pas vele jaren na de feiten ondernomen werden. Dezelfde situatie geldt voor de overige gevallen uit ITACAT. De eigenlijke onderzoekingen bieden kwantitatief gezien wel voldoende informatie maar getuigen toch zelden van kwalitatief goed onderzoek, zelfs wanneer dit kort na de gebeurtenis werd verricht.
Dit komt door de geringe voorbereiding bij de meeste enquêteurs, die -ongeacht hun goede bedoelingen- niet de specifieke kennis bezitten om zulk delicaat werk uit te voeren. Die situatie is hetzelfde in alle landen en zou gedeeltelijk opgelost kunnen worden door de verspreiding en het effektief gebruik van handleidingen voor enquêteurs.
Wij hebben getracht te achterhalen hoe het met deze karakteristiek zit voor wat de gevallen uit onze catalogus betreft. Daarvoor hebben we elke "entry" voorzien van een evaluatie die verband houd met:

(a) kwantiteit en kwaliteit van de beschikbare informatie
(b) kwaliteit van de bronnen
(c) mogelijkheid/waarschijnlijkheid of ontbreken van een verklaring.

Welnu, 6 % van de gevallen geven kwantitatief gezien voldoende informatie en zijn afkomstig uit kwalitatief goede bronnen, of beter ongeveer 6 %, want de gevallen die geëvalueerd werden als "blijkbaar onverklaarbaar" (namelijk deze die tame-

lijk uitgebreid gedokumenteerd zijn en natuurlijk ook het onderwerp waren van een degelijk onderzoek) maken slechts 2 % uit van het totaal.
Deze meldingen vormen het interessantste gegeven van het hele vraagstuk: het ultieme doel is het uitfiltreren van een overzicht van meldingen die in elk opzicht werkelijk uitstekend genoemd mogen worden. Hoewel klein, zou zulk overzicht het enigste interessante element zijn waarmee we de klassieke beweringen van de skeptici, over het niet bestaan van UFO-ervaringen, zouden kunnen aanvechten.

Al het overige uit de casuïstiek is -volgens dit gezichtspunt- onbruikbaar, maar kan wel nuttig zijn voor een studie over bepaalde aspekten van de UFO/IFO-kwestie, want waarschijnlijk ligt daar de oorzaak van het hele probleem. Dit is geen voorstel om a priori heel de casuïstiek te vernietigen, maar een uitnodiging om zich bewust te worden van haar reële waarde.

Oktober 1984

Nota's

(1) Gelukkig verschenen er de laatste jaren in het buitenland enkele artikels over Italiaanse CE uit de jaren 70, sommige daarvan werden geschreven door deze auteur.

(2) In dat jaar vond er in Italië een reusachtige golf plaats: op zijn minst 600 gerapporteerde gevallen, met daaronder 50 Type I-meldingen.

···KORTE BERICHTEN (VERVOLG VAN P. 17)

zaak werden reeds beschreven in SVLT 1/4, op pp. 16-18. Als datum van het incident gaven we toen 30 december 1980, maar recentere bronnen spreken nu ook over een tweede landing die zich op 27 december voordeed. Het onderzoek, dat hoofdzakelijk verricht wordt door de auteurs van het boek (de Engelse BUFORA-medewerksters Brenda BUTLER, Dot STREET en Jenny RANDLES) heeft inmiddels nieuwe getuigenissen aan het licht gebracht en zowel het Engelse ministerie van defensie als de USAF zouden toegegeven hebben dat er wel degelijk "iets" gebeurd is op de Woodbridge basis.

Sensationeel hoogtepunt van de affaire is dat er volgens sommige bronnen filmopnames gemaakt werden van één van de landingen. Verder is er sprake van kleine humanoïden die in een lichtstraal zweefden, van sporen op de grond en van radio-aktieve stralingen. Bovendien zou het voorwerp (de voorwerpen) ook op radar verschenen zijn. Andere geruchten hebben het tenslotte nog over een geluidsband die teruggevonden werd en waarop de tweede landing met de reakties van de militairen geregistreerd staat.
De voornaamste conventionele verklaringen die momenteel weerhouden worden zijn: (1) de mogelijkheid van een mislukt militair experiment dat uit de hand is gelopen en de militaire leiders voor de keuze stelt; of een UFO-fabel kracht bijzetten, of de "waarheid" prijsgeven, en (2) een samenloop van omstandigheden waarbij de val van de Russische satelliet "Cosmos 749" en het licht van een vuurtoren voor de verwarring zorgden. Op het ogenblik zijn alle berichten aangaande deze zaak echter dermate tegenstrijdig en verwarrend, dat we ons voorlopig niet gedetailleerder over dit incident willen uitspreken.

Men schrijft ons...

Geachte heer van Utrecht,

Ik bevestig hiermee de ontvangst van uw brief van 13 februari jl. en het nummer van het SVL-Tijdschrift, waarvoor overigens mijn hartelijke dank.

Gaarne maak ik van de gelegenheid gebruik in het kort enkele opmerkingen te plaatsen bij uw bespreking van de vierde druk van ons boek "UFO's". Ik betwijfel echter of deze interessant genoeg zijn om te publiceren, maar dat moet u maar bepalen.

Ik vind dat u een bijzonder gedegen boekbespreking heeft gemaakt, waarvoor mijn complimenten. Tevens ben ik van mening dat u de "zwakke" punten (voor zover ze zwak genoemd kunnen worden) in het boek feilloos heeft geregistreerd.

Wat betreft uw kritiek op Chriet Titulaer ben ik het toch niet helemaal met u eens. Ik kan me voorstellen dat u als Belg teleurgesteld bent over zijn opmerking omtrent het feit dat "Belgen minder genuanceerd zouden denken over UFO's dan Nederlanders". Hierover valt natuurlijk te discussiëren. Het is duidelijk dat een slechte persoonlijke ervaring tot deze uitlating geleid heeft en dat deze zeker niet karakteristiek hoeft te zijn voor de situatie in België in zijn algemeenheid. Ik denk dan ook dat Titulaer het veel minder kwaad bedoelt dan u uit zijn opmerking meent op te moeten maken.

Titulaer en Weverbergh kennen elkaar overigens vrij goed, nadat zij samen vele jaren geleden aan een TV-discussie over UFO's hebben deelgenomen.

Ik vind niet dat de kritische kanttekeningen van uw zijde over Titulaer zouden moeten betekenen dat zijn integriteit inzake UFO's betwijfeld moet worden (ook al heeft u met uw opmerkingen gedeeltelijk gelijk).
Integendeel: Chriet Titulaer is een van de weinige Nederlandse wetenschapsmensen die het waagt eerlijk en objectief tegen het UFO-verschijnsel aan te kijken. Zoiets verdient naar mijn mening respect, ook al is zijn houding misschien niet <u>helemaal</u> zoals u en ik zouden willen.
Reken maar dat Titulaer, die immers in Nederland een bekende TV-persoonlijkheid is en als onafhankelijk media-producent veel te verliezen heeft (zijn naam, dus zijn voornaamste broodwinning), door vele van zijn collega's met de nek wordt aangekeken.

Ik ben het volkomen met u eens dat de Belgische Nabije Ontmoetingen van de Tweede en Derde soort er bekaaid zijn afgekomen. Dolgraag hadden we meer en actuelere waarnemingen in het boek op willen nemen. Maar geld- en (vooral) tijdgebrek noopten ons een keuze te moeten maken.

De werkzaamheden voor deze vierde druk hebben zoveel tijd en energie gekost (het is immers allemaal liefdewerk), dat we

absoluut geen moed meer hadden de Belgische waarnemingen te "up-daten", en dat vinden we bijzonder spijtig. Ook onze uitgever gaf ons trouwens geen ruimte meer om nog meer pagina's in het manuscript bij te sluiten.

Veel dank overigens voor de lof die u ons toezwaait. De belangstelling van de Nederlandse media voor ons boek was overigens overweldigend. Vooral de radio heeft zeer veel aandacht aan ons boek besteed, evenals de kranten. De reacties van de media waren uiterst positief en met dit boek was het ook onze bedoeling een tegenwicht te vormen voor alle sensatie-verhaaltjes en geruchten die ook u, zo blijkt uit het laatste nummer van SVLT, terecht gesignaleerd en bekritiseerd heeft.

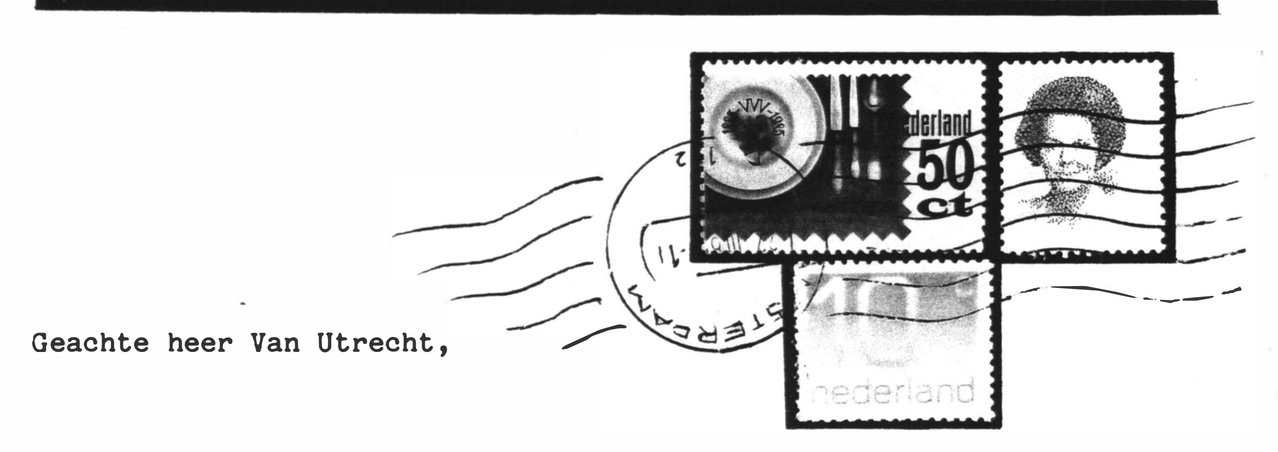
Ik meen nu verder te kunnen volstaan met het adres van Chriet Titulaer, waar u in uw brief om vroeg. Het luidt als volgt:

(...)

Nogmaals mijn hartelijke dank voor uw belangstelling voor ons boek. Veel succes toegewenst met uw werk voor SVL.

Met vriendelijke groeten,

Koert Broersma
Vlaardingen, 26 februari 1985.
NEDERLAND

Geachte heer Van Utrecht,

Hartelijk dank voor toezending van het laatste nummer van het SVL Tijdschrift (januari 1985). Naar aanleiding van de door u op p. 20 gepubliceerde brief van Gordon Creighton en uw eigen commentaar daarbij het volgende.
Ik heb de beschuldigingen in mijn brief van 11 februari 1984 (SVLT, april 1984, p. 19) niet lichtvaardig geuit. Het is mij inderdaad herhaaldelijk gebleken, zowel in het geval van FSR als MUFON, dat correcties op gepubliceerde gevallen niet geplaatst worden. Ik geef u een klein, maar niettemin veelzeggend, uittreksel van mijn ervaringen. Omdat ik mijn UFO-archief heb vernietigd moet ik daarbij uit mijn geheugen en de weinige mij nog ter beschikking staande brieven en documenten putten. Niettemin zijn alle volgende gegevens correct, al kan ik sommige data nog slechts bij benadering reproduceren.
Zoals u weet, heb ik mij in mijn vijfjarige periode van UFO-onderzoek geconcentreerd op de fysische apecten van het verschijnsel zoals deze uit de rapporten naar voren komen. In het bijzonder het zogenaamde "solid

light" (in het Frans "lumière solide" of "lumière tronquée" genoemd) heeft daarbij mijn aandacht gehad. Bij mijn overzichtsartikel "A comparative analysis of 62 'solid light' beam cases" (UFO PHENOMENA, Vol. II, No. 1, Editecs, Bologna, 1978, pp. 11-50) heb ik een lijstje toegevoegd van vier "solid light" gevallen die ik om expliciet vermelde redenen niet betrouwbaar achtte. Ik reproduceer het lijstje hier zoals het destijds gepubliceerd is, maar met Nederlands commentaar in plaats van het oorspronkelijke Engels.

1954, 5 november — La Roche-en-Brenil (Frankrijk)
Geval 329 van "A century of UFO landings (1868-1968)" in J. Vallée, Passport to Magonia, Chicago: Henry Regnery, 1969, pp. 164-360.
In dit geval wordt melding gemaakt van een humanoïde "die een soort doos vasthield waaruit een drie meter lange lichtbundel kwam".
Het verslag van een later naar dit geval ingesteld onderzoek (LDLN, 16, 125, pp. 22-24) maakt echter melding van een door de waargenomen UFO uitgezonden verlammende lichtstraal.

1968, 1 september — Mendoza (Argentinië)
C. Bowen, "One day in Mendoza", FSR, 14(1968), 6, pp. 2-5;
geval 919 van "A century of UFO landings (1868-1968)" in J. Vallée, Passport to Magonia, Chicago: Henry Regnery, 1969, pp. 164-360.
Bowen zegt zelf in de inleiding tot het artikel dat er in dit geval sprake is van bedrog.

1969, 17 november — Olavarria (Argentinië)
G. Greighton, "Another strange affair at Olavarria", FSR, 16(1970), 2, pp. 26-28;
A. Vignati, "Extranos seres conmueven Olavarria!", 2001 (Argentinië), (1970), 18, pp. 4-8.
Zoals Alan D. March (South American UFO Registry, Lomas de Zamora, Buenos Aires, Argentinië) mij in een brief meedeelde, had de getuige vlak voor de door hem gerapporteerde ervaring een liter pure alcohol gedronken.

1974, 14 april — Tandil (Argentinië)
"UFO reportedly breaks electric line", Skylook, (1976), 98, pp. 14-16.
Dit verslag is niet in overeenstemming met
R.E. Banchs, "Psicosis platillista en Tandil", OVNIS (Argentinië), (1975), 8, pp. 21-24.
Dit laatste verslag beschouw ik als betrouwbaarder.

Om met het laatste geval te beginnen: Plaatselijk onderzoeker Roberto Enrique Banchs concludeerde na onderzoek dat de in Skylook in spectaculaire termen beschreven waarneming in Tandil veroorzaakt was door corona-ontladingen van het bovengronds electrisch net, iets dat daar onder bepaalde weersomstandigheden wel vaker voorkwam. Daarmee was voor Banchs de kous af. Ik heb vervolgens een copie van Banchs' OVNIS-artikel, samen met een copie van de aan mij gerichte begeleidende brief van Alan March van South American UFO Registry, aan Richard Hall van MUFON gestuurd met het verzoek Banchs' alternatieve versie van de Tandil-waarneming in Skylook (het latere MUFON UFO Journal) te publiceren. Alhoewel ik MUFON-lid was en eerder met Richard Hall contact had gehad, kreeg ik geen reactie van Hall en leidde dit verzoek tot niets.
Vervolgens het Olavarria-geval. "Another strange affair" volgens Gordon

Creighton in FSR. Alan March schreef mij dat lokaal onderzoek had uitgewezen dat de getuige vlak voor zijn waarneming een liter pure alcohol had gedronken en dus niet erg helder van geest meer geweest kon zijn. Bij mijn weten is deze verklaring van het Olavarria-geval nooit in FSR gepubliceerd.

Nummer twee op het lijstje, de Mendoza-waarneming, illustreert dat als een geval (hoe knullig en onwaarschijnlijk ook) er eenmaal is, het nooit meer uit de literatuur verdwijnt. Nadat Charles Bowen het eenmaal in FSR had gepubliceerd - nota bene met de opmerking dat het hier om bedrog ging - kwam het vervolgens in Vallée's catalogus van UFO-landingen terecht en bijna tien jaar later werd het zelfs waardig gekeurd om opgenomen te worden in de door FSR uitgegeven bundel "Encounter Cases from Flying Saucer Review". Daartoe werd het voorzien van een nieuwe inleiding van zodanig gecompliceerde strekking dat zelfs de meest goedgelovige lezer wel aan de authenticiteit van het geval moet gaan twijfelen. De Argentijnse onderzoekers weten dan ook wel beter. Toen ik Alan March in 1977 een lijst stuurde met min of meer spectaculaire Zuid-Amerikaanse gevallen (waaronder dat in Mendoza) en hem de vraag stelde wat het onderzoek daar ter plaatse had opgeleverd, antwoordde hij mij enigszins mismoedig dat al die gevallen waarmee de onderzoekers in Argentinië en Brazilië al lang hadden afgerekend niet meer uit de UFO-literatuur weg te krijgen waren omdat de auteurs alles van elkaar overschreven. Vele van die gevallen zijn alleen maar gebaseerd op krantenberichten.

In het eerste geval, de waarneming bij La-Roche-en-Brenil, constateerde ik slechts een discrepantie tussen de beschrijving zoals gegeven in Vallée's catalogus en het verslag van een later ingesteld onderzoek.

In de tweede helft van 1978 schreef ik een brief aan Charles Bowen, de toenmalige hoofdredacteur van FSR, waarin ik mijn ernstige verontrusting uitsprak over de kwaliteit van vele door FSR benutte bronnen en de tendentieuze commentaren van Gordon Creighton. Ik wees hem er onder andere op dat FSR een correctie diende te plaatsen inzake UMMO, waarvan op dat moment al enige tijd bekend was dat het bedrog was. Enkele jaren daarvoor had FSR twee sensationele artikelen over dit volstrekt ongeloofwaardige geval geplaatst, maar toen het frauduleuze karakter ervan eenmaal met zekerheid bekend was liet correctie (althans in FSR) op zich wachten. Het verbaasde mij niet dat ik op deze brief geen antwoord kreeg, want communicatie met FSR was altijd buitengewoon moeilijk. Dat wist ik uit ondervinding, want enige tijd daarvoor waren er van mijn hand twee delen van een serie artikelen over "UFO Physics" in FSR verschenen. Nadat ik deze artikelen aan Charles Bowen had voorgelegd bleek verdere communicatie met hem niet of nauwelijks mogelijk, wat niet wegneemt dat ze enige tijd later keurig verzorgd werden gepubliceerd. Ondanks mijn zeer kritische brief verscheen het derde deel van de serie in maart 1979. Als auteur heb ik over FSR dan ook niets te klagen.

Vanzelfsprekend was het lijstje van vier onbetrouwbare gevallen bij mijn UFO PHENOMENA artikel onvolledig, maar het was (althans voor zover het "solid light" gevallen betrof) alles wat ik met zekerheid wist toen ik het artikel schreef. Daar kwam echter verandering in, zoals de beide volgende voorbeelden illustreren.

In het voorjaar van 1979 bezocht ik een bijeenkomst van het Comité Scientifique van de SOBEPS in Brussel. Dit sympathieke en serieuze gezelschap probeerde onder het vaderlijk toezicht van Auguste Meessen, hoogleraar in de natuurkunde aan de Katholieke Universiteit van Leuven, verschillende aspecten van het UFO-fenomeen op wetenschappelijk verantwoorde wijze te analyseren. Meessen zelf was ook geïnteresseerd in "lumière solide" en had daar een theorie over ontwikkeld die hij in Inforespace uiteengezet had, maar dit terzijde. Op deze bijeenkomst circuleerde een van een Franse zustervereniging afkomstige brief waarin nauwkeurig beschreven stond wie de kleurenfoto op de omslag van LDLN no.

138 had getrukeerd. Dezelfde foto is eveneens gepubliceerd op de omslag van Skylook no. 87, in een MUFON-kalender, in het (onbetrouwbare) UFO-fotoboek van Adolf Schneider en Hubert Malthaner en ongetwijfeld op nog vele andere plaatsen. Ik hoop dat LDLN en The MUFON UFO Journal (als erfgenaam van Skylook) het werkelijke karakter van de foto inmiddels aan hun lezers hebben doorgegeven.

Tenslotte een voorval als gevolg waarvan niet één, maar een hele reeks waarnemingen uit mijn "solid light" catalogus geschrapt moest worden. In september 1980 ontmoette ik in Amsterdam Ernst Berger uit Wenen, een onderzoeker die in FSR en Skylook verslag had gedaan van een reeks opmerkelijke Oostenrijkse "solid light" gevallen. Ik had eerder met hem gecorrespondeerd over de waarnemingen bij Traunstein (FSR, 20(1974), 2, pp. 12-18 en Skylook, (1974), 79, pp. 8-13) en Wenen ("Snail feeler enters a room", FSR, 23(1977), 1, pp. 24-26). Later, niet lang voor onze ontmoeting, had ik hem op de hoogte gesteld van mijn beslissing het UFO-onderzoek de rug toe te keren. Tijdens ons gesprek in Amsterdam verraste Ernst Berger mij met de mededeling dat zijn werkelijke naam Alexander G. Keul luidde en dat de naam Ernst Berger slechts een pseudoniem was. Hij verheelde niet dat, terwijl hij onder de naam Ernst Berger de door hem onderzochte gevallen in realistische termen in de UFO-tijdschriften beschreef, hij onder zijn werkelijke naam in psychiatrische vakbladen over de psychopathologische oorsprong van UFO-waarnemingen publiceerde. Zijn veldwerk in Traunstein en elders was, zo zei hij, slechts het werk van een naïeve en onervaren amateur geweest, waaraan hij nauwelijks nog waarde hechtte. Hij was definitief tot de conclusie gekomen dat UFO-waarnemingen een psychopathologische achtergrond hadden en had in verband daarmee tevens besloten het pseudoniem Ernst Berger niet langer te gebruiken. Alhoewel ik zijn handelwijze verwarrend en aanvechtbaar vond en het niet eens was met zijn conclusies omtrent de aard van het UFO-verschijnsel, had ik een goede indruk van Keul. Ik geloof dat we beiden het gevoel hadden dat we, ondanks onze standpuntsverschillen, eenzelfde ontwikkeling in de ufologie hadden doorgemaakt. Bij thuiskomst besloot ik niet verder na te denken over de vragen die Keul's relaas bij mij had opgeroepen, maar eenvoudig alle case histories van Ernst Berger als onbetrouwbaar uit mijn "solid light" catalogus te schrappen. Ik moet toegeven dat me dat moeite kostte. Ik had Berger altijd als een betrouwbaar onderzoeker beschouwd en was aan de waarnemingen bij Traunstein gehecht geraakt.

De laatste (ongepubliceerde) versie van mijn catalogus van "solid light" waarnemingen dateert van 1980 en bevat ongeveer honderd gevallen. Als ik er naar kijk slaat de schrik me om het hart. Hoeveel van die honderd gevallen zijn betrouwbaar? Tien? Twintig? Zoveel dat de conclusies die ik eruit getrokken heb omtrent de verschijningsvorm van "solid light" correct zijn? Bestaat er zoiets als "solid light"? Ik denk van wel. Dat is vrijwel het enige dat ik er nog over durf te zeggen.

Onzorgvuldige en misleidende behandeling van het feitenmateriaal, zoals in het voorgaande geïllustreerd, is geen op zichzelf staand verschijnsel. Het gaat hand in hand met onzinnige en niet terzake doende speculatie. Brengen de UFO's ons opzettelijk in verwarring omdat er diabolische machten achter schuilen zoals Gordon Creighton al ontelbare malen in Flying Saucer Review heeft gesuggereerd? Of brengt de UFO-sensatiepers ons opzettelijk in verwarring omdat het bij de betrokkenen aan verantwoordelijkheidsgevoel ontbreekt, omdat ze hun onverteerbare vooroordelen en hun ziekelijke wereldbeeld willen propageren, of omdat er (zoals bij de National Enquirer) financiële belangen in het spel zijn?

Zijn UFO's "messengers of deception" omdat de ufologen bij hun onderzoek blijkbaar stelselmatig worden misleid en op en dwaalspoor gebracht door superieure intelligenties? Of zijn de auteurs van deze bedenksels zelf

"messengers of deception" die het adagium "de wereld wil bedrogen worden" maar al te goed kennen en die weten dat hun hele en halve leugens en hun opgeklopte "feitenmateriaal" met de beste wil van de wereld niet weerlegd zullen kunnen worden?

Zijn er als mensen vermomde UFO-griezels onder ons omdat verscheidene van hen, na op aanwijzing van verontruste buren door de politie te zijn gearresteerd, door de rechter het land zijn uitgewezen? Of zijn er menselijke UFO-griezels onder ons, die achter hun bureau de feiten bewerken zoals hun dat uitkomt wel wetend dat ze van de door hen ten tonele gevoerde vreemdsoortige personages geen terechtwijzing te vrezen hebben?

Omineuze vragen, dat is zeker, maar elke serieuze ufoloog zal ze moeten beantwoorden indien hij of zij zicht wil krijgen op de ondergrond waarop het bouwwerk van de ufologie moet worden opgetrokken. In Nederland worden de laatste jaren met grote regelmaat gifbelten ontdekt. Hele woonwijken worden afgebroken omdat ze op ernstig vergiftigde grond blijken te zijn gebouwd. Als de ufologen niet oppassen, zal het met de ufologie niet anders gaan. Een ufologie die de "strange affairs" van Gordon Creighton als potentieel feitenmateriaal beschouwt en "Passport to Magonia" en "Messengers of Deception" van Jacques Vallèe als bijdragen aan serieuze theorievorming, lijdt aan fatale milieuverontreiniging en zal vroeg of laat moeten worden gesloopt. Als ufoloog moet men open staan voor nieuwe mogelijkheden en verschijnselen. Tegelijkertijd is echter een groot kritisch vermogen vereist indien men niet het slachtoffer wil worden van zelfbedrog of bedrog van anderen. Het is uiterst moeilijk (niet alleen in de ufologie!) de juiste balans te vinden tussen openheid enerzijds en een kritische houding anderzijds. Als de kritiek wint blijft er, zoals Edward Condon en Philip Klass hebben gedemonstreerd, van het UFO-verschijnsel niets over. Als de openheid wint wordt de wereld op gezag van Gordon Creighton, John Keel en Jacques Vallèe een gigantisch spookhuis waarvan de bewoners door vreemd vermomde humanoïden en "men in black" gemanipuleerd en geterroriseerd worden. Daarbij vergeleken zijn de Venusiaanse avonturen van George Adamski maar kinderspel.

Vriendelijke groeten,

Jan Heering

Amsterdam, 27 februari 1985

"DE ENE UFO-VERENIGING IS DE ANDERE NIET"

De Hasseltse UFO-groepering UFO 21 publiceert in haar tijdschrift een serie artikelen waarin zij zeer uitvoerig ingaat op haar ervaringen met andere UFO-groeperingen en sterrenkundige verenigingen. Auteurs Marc BROUX en Peter HASSLER illustreren hun tekst met foto's, brieven en andere dokumenten. De artikelenreeks kreeg de naam "De ene UFO-vereniging is de andere niet" en wil ook een compleet historisch overzicht geven van de Belgische ufologie. Het derde deel is deze maand nog (april 1985) verschenen.

Hoewel SVL een andere manier van werken voorstaat als UFO 21, willen wij onze lezers deze nieuwigheid niet onthouden. Gedetailleerdere informatie over het UFO 21-tijdschrift kan men bekomen door te schrijven naar:

UFO 21, Koning Albertstraat 40, B-3500 HASSELT.

KORTE BERICHTEN

NAUFOF GEFAALD

Zowel Dr. J. Allen HYNEK als Dr. Richard F. HAINES hebben een punt gezet achter hun aktiviteiten voor het NAUFOF-projekt (*). Er waren trouwens nog maar drie groeperingen (MUFON, Skynet en het Fund for UFO Research) die voor de periode '83-'84 hun financiële bijdrage aan NAUFOF hadden overgemaakt.

Naar aanleiding van deze ontwikkelingen uitte ook MUFON-direkteur Walt ANDRUS zijn twijfels over een blijvende samenwerking met het projekt: "Aangezien NAUFOF nu nog slechts uit kleinere groeperingen bestaat, kan zij niet langer beschouwd worden als een overkoepelend orgaan dat de Noordamerikaanse ufologie vertegenwoordigt. MUFON en CUFOS zijn reeds lid van het 'International Committee for UFO Research' (ICUR) en zullen hun financiële middelen en onderzoekscapaciteiten nu toespitsen op dit prestigieus, internationaal orgaan", aldus Walt ANDRUS in het 200ste nummer van de MUFON UFO Journal (december 1984).

(*) Voor meer details over de opzet en doelstellingen van NAUFOF (North American UFO Federation) verwijzen we naar p. 25 van SVLT 3/9.

GETUIGEN EISEN SCHADEVERGOEDING

De Today Cocoa van 19 augustus 1984 en de Irish Independant van 21 augustus 1984, melden dat Betty CASH en Vicky LANDRUM van de Noordamerikaanse regering een schadevergoeding van 20.000.000 dollar eisen voor de lichamelijke letsels die zij opliepen tijdens hun "nabije ontmoeting" met een onbekend voorwerp te Houston, Texas, op 29 december 1980.

Vier jaar na hun confrontatie met het niet-geïdentificeerde, diamantvormige objekt (zie verslag in SVLT 2/7, op pp. 3-5) hebben Vicky (60) en Betty (55) nog steeds last van tranende ogen, hoofdpijn en braken. Vicky's 10 jaar oude kleinzoon Colby zou bovendien een trauma aan het voorval hebben overgehouden. Zowel de getuigen als de voornaamste onderzoeker (John F. SCHUESSLER) hebben altijd de indruk gehad dat deze trieste zaak het gevolg is van een uit de hand gelopen militair experiment waarbij per ongeluk een ernstige hoeveelheid gevaarlijke straling vrijkwam (het onderzoek van de ziektesymptomen laat vermoeden dat de stralingsbron een grote verscheidenheid aan elektro-magnetische golven uitzond). Deze indruk ontstond door het feit dat de getuigen melding maakten van 23 Chinook-helikopters die het voorwerp leken te begeleiden.

De advokaat van de CASH-LANDRUMs is Peter GERSTEN, in de Noordamerikaanse ufologie gekend voor zijn strijd tegen de geheimhouding van officiële dokumenten. Volgens de advokaat die de regering vertegenwoordigt (Frank CONFORTI) zou het proces echter nog jaren op zich kunnen laten wachten.

(Met dank aan Dhr. Frits VAN DER VELDT uit Hoofddorp, Nederland.)

GSW HOUDT ERMEE OP

Kim MOLLER HANSEN, "foto-expert" van de Deense groepering SUFOI (Skandinavisk UFO Information), deelt ons via het tijdschrift UFO Nyt (Nr. 6/84) mee dat het Ground Saucer Watch (GSW) uit Phoenix, Arizona, haar werk m.b.t. computeranalyse van UFO-foto's heeft opgeschort. William SPAULDING, voormalig direkteur van GSW, geeft twee redenen voor deze beslissing, zijnde: (1) de stijgende kosten van dergelijke analyses en (2) het feit dat de onderzochte foto's tot op de dag van vandaag geen enkel bewijs geleverd hebben voor een buitenaardse interventie op aarde (waarom dit een voortzetting van foto-analyses in de weg staat is ons niet helemaal duidelijk, tenzij men zich natuurlijk op die ene hypothese heeft doodgestaard). SUFOI overweegt nu om de door GSW aangewende technieken over te nemen.

(Naar een berichtje in het Duitse UFO-tijdschrift CENAP REPORT, Nr. 108, p. 12.)

TWEE NIEUWE UFO-BOEKEN

Als we de recensies mogen geloven die onlangs in verschillende UFO-tijdschriften gepubliceerd werden, dan is de UFO-literatuur twee boeken rijker die een mijlpaal zullen betekenen in de geschiedenis van de ufologie. Beide boeken behandelen het veelbesproken thema van de doofpot-politiek die sommige regeringen m.b.t. UFO-onderzoek zouden voeren.

Clear Intent (uitgegeven bij Prentice-Hall Inc., V.S.-1984) is de titel van een boek dat in Noordamerikaanse UFO-kringen al heel wat deining veroorzaakte. Voorlopig blijft de beroering echter alleen onder de ufologen merkbaar. Het boek is geschreven door Lawrence FAWCETT en Barry J. G EENWOOD en hun intenties worden onmiddellijk klaar als we de ondertitel van hun boek lezen, deze luidt (vertaald): "De doofpot-politiek van de regering inzake UFO-ervaringen. Wat weet de regering over UFO's en waarom wil zij het ons niet vertellen?". In Clear Intent worden dokumenten afgedrukt waaruit moet blijken in welke mate sommige officiële instanties uit de Verenigde Staten met UFO-onderzoek begaan zijn geweest. De auteurs konden de hand leggen op deze "top secret"-dokumenten dankzij de "Freedom Of Information Act", een wet die de vrijheid van informatie waarborgt en stelt dat bepaalde officiële dokumenten door elke burger mogen ingezien worden zolang deze inzage geen gevaar inhoudt voor de nationale veiligheid. Het boek telt vier hoofdstukken die gewijd zijn aan de interesse die de FBI en de CIA in de periode 1947-1977 voor het onderwerp aan de dag legden. Het voorwoord van Clear Intent werd geschreven door Dr. HYNEK.

Sky Crash (uitgegeven bij Neville Spearman Ltd., Eng.-1984) is het andere boek waarvan Engelssprekende ufologen vermoeden dat het een keerpunt zal betekenen in de geschiedenis van de ufologie. Sky Crash vertelt het verhaal van een onbekend objekt dat in Rendlesham Forest (Suffolk, Engeland) zou geland zijn voor de ogen van soldaten en officieren van de Amerikaanse Woodbridge luchtmachtbasis. Inwoners uit de streek zouden rond hetzelfde tijdtip vreemde lichten gezien hebben boven het woud waar de gebeurtenissen zich afspeelden. De details van deze

(VERVOLG OP P. 9)

RECENTE MELDINGEN

Met de "recente meldingen" worden bedoeld: de Belgische en Nederlandse UFO/IFO-waarnemingen die dateren van maximum 6 maanden voor de uitgiftedatum van het SVL Tijdschrift waarin ze gepubliceerd staan.
Achter elke samenvatting geeft de SVL haar persoonlijke beoordeling van de gerapporteerde fenomenen. Deze evaluaties zijn gebaseerd op de dokumenten en gegevens die over de waarneming werden verzameld. Worden zij voorafgegaan door het symbool "=", dan worden zij door de studiegroep als definitief beschouwd. Zijn de schattingen onzeker, dan worden zij aangeduid met het symbool "-". Alle evaluaties zijn evenwel voor verandering vatbaar.

Lezers, lezeressen of medewerkers die een recente melding ter plaatse willen nachecken, kunnen meer gegevens (zoals namen en adressen van de getuigen, kopieen of afschriften van de originele dokumenten, enz...) bekomen door te schrijven naar het SVL-adres (Oever 28, B-2000 ANTWERPEN).

- BRUSSEL (Brabant) - 22/11/1984 (22u10)

In de avond van 22 november 1984 werd er boven Brussel een "nachtelijk licht" waargenomen. De waarneming duurde vier sekonden en er zou slechts één getuige zijn geweest.
(Bron: Inforespace-Bulletin d'informations n° 1, februari 1985, p. 2)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE
Er is ons geen enkel bijkomend detail bekend.

- MOL-DESSEL (Antwerpen) - 28/12/1984 (tussen 17u45 en 18u30)

Op vrijdagavond, 28 december 1984, was de familie S.-V. uit Dessel getuige van een vreemd lichtuitstralend voorwerp dat zich boven het atoomcentrum van Mol voortbewoog. Het verschijnsel bleef verscheidene minuten zichtbaar zodat de waarnemers de tijd hadden om het te fotograferen. De getuigen beschreven het "tuig" als een platte schijf die een helder licht uitstraalde. Ze hadden de indruk dat het zich soms met schokken voortbewoog en meenden dat het op een bepaald ogenblik zelfs stilhing. Het voorwerp verdween uiteindelijk uit het zicht.
Na de waarneming belden de getuigen naar de militaire vliegbasis van Kleine Brogel van waaruit ze later op de avond teruggebeld werden met de mededeling dat de radar van de vliegbasis inderdaad een onbekend "voorwerp" had geregistreerd. De hoogte, de snelheid en het uur zouden echter niet overeengestemd hebben met hun waarneming.
(Bron: getuige S. aan Martin DE JONGHE tijdens de rechtstreekse uitzending van het BRT 1 radio-programma "Service Telefoon" op 27/02/1985; mededeling van Patrick VANTUYNE aan Wim VAN UTRECHT op 27/02/1985; telefoongesprek van Wim VAN UTRECHT met getuige V. op 29/02/1985)

SVL EVALUATIE: = REKLAME-VLIEGTUIG
Een telefoontje met één van de betrokken getuigen bracht de waarschijnlijke oplossing voor deze op het eerste zicht zeer spektakulaire UFO-melding. Naar aanleiding van de bekendheid die hun waarneming te beurt viel (dankzij het populaire radio-programma "Service Telefoon") kregen Dhr. en Mevr. S.-V. verschillende telefonische reakties binnen. Eén daarvan kwam van de eigenaar van een reklame-vliegtuigje dat die avond van het vliegveld van Deurne (Antwerpen) was opgestegen. Dit vliegtuigje zou tijdens zijn vlucht ondermeer Turnhout, Arendonk en Mol overvlogen hebben. Meer dan waarschijnlijk is het de lichtreklame geweest die op deze heldere avond aanleiding gaf tot deze en hieronder beschreven UFO-melding. Dergelijke lichtreklames worden onder de vleugels bevestigd en kunnen vanuit een bepaald gezichtspunt de in-

druk wekken dat het om een zonderling lichtgevend voorwerp gaat. Men herinnere zich dat een reklamevliegtuig op 1 december 1984 voor een gelijkaardige verwarring zorgde in de omgeving van Amsterdam. Ook toen betrof het een vliegtuigje dat vanaf Deurne was opgestegen (zie SVLT 4/13, p. 25). Mevr. V.-S. geeft toe dat de schokkerige bewegingen en de schijnbare stilstand van het voorwerp waarschijnlijk te wijten waren aan een optisch effekt. Het vliegtuigje zou slechts op 400 m hoogte gevlogen hebben. Aan het feit dat ook de radar-dienst van Kleine Brogel een onbekend "voorwerp" registreerde dient onzes inziens niet te zwaar getild. Dergelijke, niet onmiddellijk thuis te brengen radar-returns ("angels") komen geregeld voor en kunnen zeer uiteenlopende verklaringen hebben.

● ARENDONK (Antwerpen) - 28/12/1984 ('s avonds)

Een inwoner uit Arendonk zou tijdens de avond van 28 december eveneens een lichtuitstralend voorwerp gezien hebben. Bij deze melding zou er een korte lichtstraal zijn waargenomen komende uit de richting van het objekt.
(Bron: telefonische mededeling van de getuige aan Mevr. S.-V. op 27 of 28/02/1985; telefonische mededeling van Mevr. S.-V. aan Wim VAN UTRECHT op 29/02/1985)

SVL EVALUATIE: = REKLAME-VLIEGTUIG
Het reklame-vliegtuig dat die 28ste december de Antwerpse Kempen overvloog zou boven Arendonk een "lichtsein" gegeven hebben, aldus de eigenaar van het vliegtuig in zijn telefoongesprek met Mevr. V.-S. die hetzelfde vliegtuigje boven het atoomcentrum van Mol voor een "UFO" had aanzien. Helemaal duidelijk is deze verklaring niet maar de SVL meent ook aan deze waarneming geen verdere aandacht te moeten besteden en haar als definitief verklaard te mogen beschouwen.

● ANTWERPEN-LIMBURG - 28/12/1984 (rond 22u ?)

Vanaf de militaire vliegbasis van Kleine Brogel (Limburg) zou men op de radar een onbekend "voorwerp" gedetekteerd hebben. Het zou zich op 2 km hoogte bevonden hebben en leek trager te vliegen dan een vliegtuig.
(Bron: telefonische mededeling van Mevr. V.-S. aan Wim VAN UTRECHT op 29/02/1985)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE
Dit incident werd hoger in deze rubriek besproken.

● TURNHOUT (Antwerpen) - 05/01/1985 (rond 22u25)

We citeren een brief die Dhr. André ADRIAENSEN (51) ons toestuurde: "Toen ik vorige week Zaterdag 05 januari 1985, om ± 22u20 de deuren wou kontroleren alvorens te gaan slapen, zag ik door het glasraam van de voordeur een ongewoon verschijnsel dat onmiddellijk mijn aandacht trok. Er hing een formatie van sterren in de lucht op een plaats waar ik die nog nooit gezien had. De nacht was zeer helder, volle maan en een pracht van een sterrenhemel. De groep sterren schenen zich langzaam in mijn richting te bewegen. Ik nam onmiddellijk de verrekijker (vergr. x 6) om duidelijker te kunnen zien wat er in de lucht hing. Door de kijker zag ik een bol waarvan een zevental zeer sterke lichtpunten uitstraalden, de bol bewoog zich langzaam

van West naar Zuid, en naargelang hij zich meer Zuidw. verplaatste, verdwenen de schitterende lichten, de bol werd van helder licht naar goudgeel om langzaam uit te doven. Gedurende nog een vijftal seconden zag ik duidelijk de bol tegen de heldere hemel afsteken, om nadien volledig te verdwijnen. Ik was zo geboeid, dat ik nog enkele minuten bleef wachten, en ja na een drietal minuten herhaalde zich het tegenovergestelde. De bol kwam terug van Z. naar West, eerst goudgeel, dan langzaam aan sterker verlicht, dan weer die zeer heldere lichtuitstraling, om nadien van W. naar N. weer langzaam uit te doven. Nadat de bol in N. richt. verdwenen was, heb ik niets meer gezien. Het hele verschijnsel heeft ± 10 minuten geduurd."
(Bron: Mededeling van C. ADRIAENSEN aan Wim VAN UTRECHT op 09 januari 1985 / Brief en ingevulde vragenlijst van André ADRIAENSEN aan SVL op 12 januari 1985)

Schets van het verschijnsel door Dhr. André ADRIAENSEN:

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE (-INTERESSANT)

Er blijven na analyse van de beschikbare gegevens (ingevulde vragenlijst en bovenstaande brief van 12 januari) een aantal onduidelijkheden bestaan m.b.t. de waarnemingsomstandigheden. Bovendien werden er te weinig details waargenomen voor wat het verschijnsel zelf betreft. De interessantste elementen zijn de vorm en de herhaling die optrad.
De astronomische gegevens voor 05 januari 1985 bevestigen dat geen enkele planeet aanleiding kan gegeven hebben tot deze melding en uit de sterrenkaarten blijkt dat ook een heldere ster, of sterrengroep, als verklaring weinig waarschijnlijk is. We onthouden evenwel dat bij waarneming van een lichtuitstralend objekt door de lenzen van een slecht ingestelde verrekijker, allerhande geometrische figuren kunnen ontstaan. Een diepgaand onderzoek bij de getuige had meer klaarheid kunnen brengen maar werd (nog) niet ondernomen omdat de studiegroep meent haar beperkte middelen te moeten aanwenden voor meldingen met een hogere vreemdheid.

• EDE (Gelderland) - 24(?)/01/1985 (tussen 19u30 en 21u)

"De stand van de planeten Venus en Mars ten opzichte van elkaar levert soms spectaculaire beelden op. Een inwoner van Ede belde zelfs de politie op omdat hij dacht een vliegende schotel te zien.
Volgens de Rijksluchtvaartdienst vertonen de twee planeten hun lichtspel nog enkele avonden tussen half acht en negen uur."
(Bron: Algemeen Dagblad; 25/01/1985)

SVL EVALUATIE: = VENUS EN MARS

• TIELEN (Antwerpen) - 06/02/1985 ('s avonds)

"Iemand uit Tielen" zou op 6 februari 1985 "hetzelfde" verschijnsel hebben waargenomen dat op 28 december 1984, door de fam. S.-V. boven het atoomcentrum van Mol werd opgemerkt.
(Bron: Telefonische mededeling van Mevr. S.-V. aan Wim VAN UTRECHT op 29/02/1985)

SVL EVALUATIE: ONVOLDOENDE

Er is ons geen enkel bijkomend detail bekend.

SUMMARY OF THE SVL-JOURNAL N° 3/12

For more details write to: SVL, Oever 28, 2000 ANTWERPEN. Belgium.

The "Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen" (SVL), translated in English as "Group for Study of Strange Aerial Phenomena", was founded in 1979. Its main purpose is to investigate reports of unusual phenomena that are said to have appeared in the sky and on the ground. The final goal of our investigative group is to establish a scientifically more acceptable level of research, worthy of the name "ufology".

SVL publishes a trimonthly journal in the Flemish language, called SVL Tijdschrift or SVLT. In December 1982 we decided to add English summaries to SVLT because we felt that certain contemplative articles (for example contributions received from French-speaking researchers) as well as our own accounts of CE-cases from Belgium and Holland, might be of interest to English-speaking "ufologists".

The price of an annual subscription to SVLT amounts to 400,- BF for 4 issues. If remitting by Giro then the account number is 000-1194979-36, to be addressed to: Wim van Utrecht, Oever 28, B-2000 ANTWERPEN. Belgium.

Expanding Ball of Light Phenomenon

by Richard F. HAINES, Ph.D.

An Aurora is defined as a short-lived optical phenomenon of the upper atmosphere occurring usually at high latitudes following solar flare activity. The dynamics are well known to astro-physicists and others. There have been unusual expanding balls of light reported which may or may not be aurorae and this report is intended to give a brief account of the phenomenon so that the readers can report any further occurrences directly to the author for further study.

Table 1 presents a list of sightings of this expanding ball-light (EBL) phenomenon for future reference. The long duration and very great size make this phenomenon of particular interest. Whether or not it is linked to UFO-related effects remains to be seen.

TABEL 1

DATE	TIME	LAT.	LONG.	DURATION	WITNESSES	COMMENTS
27 July 1984	1550Z	47.5°N	161.0°E	10 min.	B747 pilots	white transparent light shell, no E-M
9 April 1984	?	200 mi NE tip Japan		?	3 airliners	no radioactivity
18 June 1982	2206L	50°N	153°E	?	2 airliners	covered 1/4 of sky
? Sept 1979	?	35-37°N	68-75°E	?	ground witnesses	huge EBL
21 Dec 1977	0200L	?	? New Jersey		" "	intense EBL
20 Dec 1977	evening	?	E.coast USA		" "	3 loud explosions
2 Dec 1977	1545L	?	N.E. coast New Jersey			loud explosions
2 Dec 1977	1000L	?	Off E. coast So.Carolina			" "
12 July 1980	1825Z	36°N	6°W	?	ground witnesses	4 mi. diam arc
24 Mar 1977	0855Z	23°N	17.3°W	7 min	Kinpurnie Castle	luminous EBL
22 Aug 1969	2015L	20°N	64.5°W	?	West Indies	EBL
20 Mar 1969	2315Z	?	? Carribean	10 min	ship crew	white EBL
17 June 1966	2142L	?	? Mehrabad airport (Iran)		2 pilots	EBL

In general, the EBL phenomenon has been seen to begin as a small area of light which grows at an approximate equal rate over periods as long as 10 minutes. Some eye witnesses have described it to the author as appearing like the air shock wave of an atomic test. The EBL is often white and, as it expands, be-

comes transparent so that stars or background detail can be seen through it. While there has been no air pressure (shock) wave associated with it there is some evidence of a temperature gradient at or near the surface of the EBL. A check for possible radioactivity was made on several commercial aircraft which flew through the EBL of 9 April 1984 at an altitude of 33,000 feet enroute to Anchorage, Alaska. No evidence of ionizing radiation was reported. No electro-magnetic effects have been reported by aircrew who have flown near or through the EBL. The strange phenomenon simply dissipates into nothingness after a period of time, leaving no apparent trace.

There has been some speculation that EBL represents a natural (Earth) phenomenon linked to volcano eruptions or aurora. Others have felt that new weapons are being tested in space and high altitude. Whatever is the answer, more information is needed. Anyone knowing of such reports is urged to write to the author with full details: Address: 325 Langton Avenue
Los Altos
California 94022
USA

Letter to the Editor
(Translated from Dutch by W. van Utrecht)

Dear Wim van Utrecht,

Thank you very much for sending me the latest issue of SVL Tijdschrift (January 1985). With reference to the letter of Gordon Creighton you published on p. 20 together with your personal comments, the following.

I have not uttered the accusations in my letter of February 11, 1984 (**SVLT**, April 1984, p. 19) rashly. It has indeed repeatedly appeared to me that corrections to published cases are not given, and this applies to FSR as well as to MUFON. I give you a small, but nevertheless significant, sample of my experiences. As I have destroyed my UFO archives I have to draw upon my memory and the few letters and documents left at my disposal. Nevertheless all the evidence that follows is correct, although I can give only the approximate dates for some events.

As you know, in my five-year period of UFO research, I have concentrated on the physical aspects of the phenomenon as they were presented in the reports. In particular I have paid attention to the so-called "solid light" (known in French as "lumière solide" or "lumière tronquée"). To my review-article "A comparative analysis of 62 'solid light' beam cases" (**UFO PHENOMENA**, Vol.II, No. 1, Editecs, Bologna, 1978, pp. 11-50) I appended a small list of four "solid light" cases which I considered unreliable for reasons that were explicitely mentioned. I reproduce this list here as it was published at that time, but with Dutch commentary instead of the original English.

1954, November 5 — La Roche-en-Brenil (France)
Case 329 of "A century of UFO landings (1868-1968)" in J. Vallée, **Passport to Magonia**, Chicago: Henry Regnery, 1969, pp. 164-360.
In this case mention is made of a humanoid "holding a sort of box, which emitted a beam of light three meters long". The account of an inquiry conducted at a later date (**LDLN**, 16, 125, pp. 22-24) mentions however that a paralysing ray of light was emitted by the observed UFO.

1968, September 1 — Mendoza (Argentina)
Bowen C., "One day in Mendoza", **FSR** 14 (1968), 6, pp. 2-5.
Case 919 of "A century of UFO landings (1868-1968)" in J. Vallée, Passport to **Magonia**, Chicago: Henry Regnery, 1969, pp. 164-360.
Reportedly a fraud according to Charles Bowen himself in the introduction to the article.

1969, November 17 — Clavarria (Argentina)
Creighton G., "Another strange affair at Clavarria", **FSR**, 16 (1970), 2, pp. 26-28;
Vignati A., "Extranos seres conmueven Olavarria!", 2001 (Argentina), (1970), 18, pp. 4-8.
As Alan D. March (South American UFO Registry, Lomas de Zamora, Buenos Aires, Argentina) wrote to me in a letter, the witness had drunk one litre of pure alcohol just before his alleged experience.

1974, April 14 — Tandil (Argentina)
"UFO reportedly breaks electric line", **Skylook**, (1976), 98, pp. 14-16.
Details given in this report are at variance with
Banchs R.E., "Psicosis platillista en Tandil", **OVNIS** (Argentina), (1975), 8, pp. 21-24.
The latter account is considered the more reliable one.

Let's start with the last case: Local investigator Roberto Enrique Banchs concluded after investigation that the sighting described in spectacular terms in **Skylook**, was caused by corona-discharges in the overground electrical circuit, something that happened quite frequently at the site under certain weatherconditions. For Banchs the case was closed. Consequently I decided to send a copy of Banchs' **OVNIS** article together with a copy of the enclosed letter that Alan March of the South American UFO Registry had addressed to me, to Richard Hall of MUFON with the request to publish Banchs' alternative version of the Tandil sighting in **Skylook** (the later **MUFON UFO Journal**). Although I was a member of MUFON and I had had contact with Richard Hall on earlier occasions, I received no reply from Hall and this request led nowhere.

Next comes the Olavarria case. "Another strange affair" according to Gordon Creighton in **FSR**. Alan March wrote to me that local investigation had shown that the witness had drunk one litre of pure alcohol just before his sighting, and therefore couldn't have been very clear-headed. As far as I know this explanation was never published in **FSR**.

Number two on the list, the Mendoza-sighting, illustrates that when a case (no matter how silly and unlikely) comes into existence, it never disappears from the literature. After Charles Bowen had published it in **FSR** - nota bene with the remark that the case was a hoax - it turned up in Vallée's catalogue of UFO landings and almost ten years later it was considered worthy of inclusion in "Encounter Cases from Flying Saucer Review", a compilation of reports edited by **FSR**. On this occasion it was provided with a new introduction of such a complicated tenor that even the most credulous reader had to start wondering about the authenticity of the case. But of course, the Argentinean researchers knew better. In 1977 I sent Alan March a list of more or less spectacular South American cases (including the one from Mendoza) and I asked him if on-site investigations had produced anything. He answered to me, fairly disappointed, that all these cases, which Argentinean and Brasilean researchers had already solved a long time ago, could not be removed from the literature because the authors copied everything from each other. Many of these cases are based only on newspaper reports.

In the first case, the sighting near La Roche-en-Brenil, I only noted a discrepancy between the description given in Vallée's catalogue and the report of a later instituted inquiry.

In the second half of 1978 I wrote a letter to Charles Bowen, the former editor in chief of **FSR**, in which I stated that I was very much alarmed by the quality of many of the sources used by **FSR** and by the tendentious comments of Gordon Creighton. Among other things I pointed out that **FSR** had to publish a correction concerning UMMO, which at that moment was already known for some time to be a hoax. A few years earlier **FSR** had published two sensational articles about this completely incredible case, but once its fraudulent nature was revealed with certainty, a correction (at least in **FSR**) was left to be waited for. It did not surprise me that I got no response to this letter because communication with FSR was always extremely difficult. I knew this from experience, because some time before two parts of a series of articles I had written about "UFO Physics" had appeared in FSR. After I had submitted these articles to Charles Bowen further communication with him seemed almost impossible, but that did not alter the fact that some time later they were published neatly. In spite of my very critical letter the third part of the series appeared in March 1979. As an author I therefore have no complaints about **FSR**.

It goes without saying that the small list of four unreliable cases I added to my article in **UFO PHENOMENA** was incomplete, but it was (at least as far as "solid light" cases were concerned) everything I knew with certainty when I wrote the article. But this would change, as the following two examples illustrate.

In the spring of 1979 I visited a meeting of the Comité Scientifique of SOBEPS in Brussels. This nice and serious company tried, under the fatherly supervision of Auguste Meessen, professor of physics at the Catholic University of Louvain, to analyse several aspects of the UFO phenomenon in a scientifically justifiable manner. Meessen too was interested in "lumière solide" and had developed a theory about it which he had expounded in **Inforespace**, but this is beside the point. On the meeting a letter was circulated that came from a French sister-organisation. It described in detail who had faked the colour photograph on the cover of **LDLN** N° 138. The same photograph also appeared on the cover of **Skylook** N° 87, in a MUFON calendar, in the (unreliable) "UFO-fotoboek" by Adolf Schneider and Hubert Malthaner and undoubtedly in many other places. I hope that **LDLN** and the **MUFON UFO Journal** (as heir of **Skylook**) have in the meantime passed the true origin of the photograph on to their readers.

Finally I mention an event which resulted in deleting not one, but a whole series of sightings from my "solid light" catalogue. In September 1980 I met Ernst Berger from Vienna in Amsterdam, a researcher who had reported a series of remarkable "solid light" cases from Austria in the pages of **FSR** and **Skylook**. I had corresponded with Berger on previous occasions about the sightings at Traunstein (**FSR**, 20(1974), 2, pp. 12-18 and **Skylook**, (1974), 79. pp. 8-13) and Vienna ("Snail feeler enters a room", **FSR**, 23(1977), 1, pp. 24 26). Later, not long before we met, I had informed him about my decision to turn my back on UFO research

In the course of our conversation in Amsterdam Ernst Berger surprised me by announcing that his real name was Alexander G. Keul and that the name Ernst Berger was only a pseudonym. He did not conceal the fact that, while he was describing the cases he had investigated in realistic terms under the name of Ernst Berger for UFO periodicals, he published articles about the psychopathological origin of UFO sightings under his real name in psychiatric specialist journals. His fieldwork in Traunstein and elsewhere was, as he put it, only the work of a naïve and unexperienced amateur, which he now considered to be of little value. He had reached the final conclusion that UFO sightings had a psychopathological background and for this reason he decided to stop using the pseudonym Ernst Berger. Although I thought that his way of acting was confusing and contestable and I disagreed with his conclusions with regard to the UFO phenomenon, I was favourably impressed by Keul. I believe we both felt that, in spite of our different viewpoints, we had gone through the same development in ufology. Back home, I decided to think no further about the questions that Keul's statements had evoked in me, but simply to delete all the case histories from Ernst Berger as "unreliable" from my list of "solid light" cases. I have to admit that this took a lot of trouble. I had always looked on Berger as a reliable investigator and had become attached to the sightings at Traunstein.

The most recent (unpublished) version of my catalogue of "solid light" sightings dates from 1980 and contains about a hundred cases. If I look at it terror strikes into my heart. How many of these hundred cases are reliable? Ten? Twenty? So many that the conclusions I have based on them are correct? Is there anything such as "solid light"? I think so. That's about all I venture to say about it.

Careless and misleading treatment of factual material, as was illustrated above, is not an isolated phenomenon. It goes hand in hand with nonsensical and not to the point speculation. Are the UFOs deliberately confusing us because there are diabolic powers behind them, as Gordon Creighton has suggested on innumerable occasions in **Flying Saucer Review**? Or is the sensation-hungry UFO press deliberately confusing us because there is a lack of responsability of the people involved, because they want to propagate their indigestible prejudices and their sickly image of the world, or because there are financial interests at stake (as in the case of the **National Enquirer**)?

Are UFOs "messengers of deception" because, apparently, ufologists are systematically misled in the course of their investigations and led astray by superior intelligences? Or are the authors of these inventions themselves "messengers of deception" who know the adage "the world wants to be fooled" only too well, and know that their whole and half lies and their inflated "evidence" will never be able to be refuted, not even with the best will in the world?

Are there UFO creeps among us disguised as humans because some of them, after having been marked as such by worried neighbours, were arrested by the police and expelled out of the country by the judge? Or are there human UFO creeps among us who, from behind their desks, work-up the facts for their own convenience, knowing very well that they have to fear no reprimand from the strange characters that they themselves have put up on the stage?

Ominous questions, that's for sure, but every serious ufologist will have to answer them if he or she wants to get a clear view of the subsoil on which the edifice of ufology is to be built. Over the past years refuse-belts were discovered with great regularity in Holland. Whole housing estates had to be pulled down because they were built on severely polluted soil. If the ufologists are not more careful, ufology will not fare differently. A ufology that considers the "strange affairs" of Gordon Creighton as potential evidence and "Passport to Magonia" and "Messengers of Deception" of Jacques Vallée as a contribution to serious theorizing, suffers from fatal ground pollution and will have to be pulled down sooner or later. As a ufologist one must be open to new possibilities and phenomena. But at the same time a great critical ability is required if one is not to be a victim of selfdeception or deception by others. It is extremely difficult (not only in ufology!) to find the correct balance between openness on the one hand and critical attitude on the other. If criticism predominates, nothing will remain of the UFO phenomenon, as Edward Condon and Philip Klass have demonstrated. If openness predominates the world will become, on authority of Gordon Creighton, John Keel and Jacques Vallée, a gigantic haunted house , the inhabitants of which are being manipulated and terrorized by strangely disguised humanoids and "men in black". Compared to this the Venusian adventures of George Adamski are only child's play.

Sincerely Yours,

Jan Heering

Amsterdam, 27 February 1985